

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouißimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.2. Qua ratione cum deo in mentis oratione loquendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

*Lib de spiri
tu & Anim.
c. 70. qui ei
scribitur.*

beneficia: quò disponamur ad noua, quæ peri-
mus, recipienda.

Hæc præcipua sunt, quæ mentis oratio com-
plectitur, cuius ordinem illâ sententiâ S. Aug
expressit: *Meditatio parit scientiam; scientia
compunctionem; compunctio deuotionem; deuo-
tio verò perficit orationem.* MEDITATIO
dicitur parere scientiam, quia frequetata, ho-
minem ad Dei, suiq̃ue cognitionem euehit:
SCIENTIA compunctionem adfert, quia
peccata & miseras suas agnoscens homo, eru-
bescit, & confunditur: COMPUNCTIO de-
uotionem gignit, siue eius affectus, dum boni-
tatis, clementiæ, & misericordiæ diuinæ ma-
gnitudinem secum reuoluit: DEUOTIO
perficit ORATIONEM, quia efficit, vt spi-
tus noster dulciter cum Deo vnitus, decentia
ab eo, & modo conuenientissimo postulet.

*Superest rationem nunc tradere, qua singu-
la, quæ in mentis oratione inueniri diximus. ex-
ercenda sint, initio facto ab eo, quod orationis
maximè proprium est & essenziale.*

QVA RATIONE CVM DEO SIT
in mentis oratione colloquendum.

PARAGRAPHVS II.

EX HACTENVS dictis satis con-
stat, orationis mentalis naturam, pro-
priè in interno cū Deo colloquio con-
sistere:

filtrere: Instituiamus autem illud duplice fine.

Primum, vt ipsum **D E V M**, quodd talis est, laudemus, & benedicamus; gratias verò pro collatis in nos donis ac beneficijs agamus, iuxta sublimem illã orationis rationem, quam Apostolus suadet; a *Implemini Spiritu S. loquentes vobismet ipsis in psalmis, hymnis, & canticis spiritualibus; cantantes, & psallentes in cordibus vestris Domino: Gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri IESV Christi, Deo & Patri.* Qua sententia quatuor admirandos affectus nobis insinuat Apostolus, dum in corde nostro cum Deo loquimur, exercendos, *psalmos videlicet, Hymnos, cantica spiritualia, & Actiones gratiarum.*

a Ephe. 5. 19
Col. 3. 16.

S. Tho. in 3.
ad Ephes.
lect 7.

PSALMI INTERIORES, actus sunt amoris Dei, desiderijs, firmitque animi decretis ei seruiendi & obediendi cõiunctis: quibus se mēs nostra ad perfectã mandatorum ipsius obseruantia promptissimã offert. Et hæc Musica illa est, quã *b Psalterium decem chordarum* David appellat. Vt enim qui Psalteriũ illud, aut *Citharam* pulsat, nunc has, nunc illas, & interdũ omnes simul chordas pulsat: ita cum eam Musicam Deo in oratione exhibem⁹, oportet frequentia, exercendi virtutes, desideria excitare, iam obedientiã, iam humilitatis, iam patientiã, & cæterarum; iam simul omnium, & similiter firma concipere desideria, Dei mandata & consilia custodiendi, nunc hoc, nunc illud, nunc simul vniuersim omnia.

b Psal. 32. 2.

HYMNI, affectus sunt laudum diuinarum, dum excellentias & perfectiones Dei, magnaliaque illa: quæ operatus est, veluti recensemus: propter quæ dignissimus est, quem omnes creaturæ laudent, & in secula glorificent.

c Isai. 6. 3.

Nunc ergo dicemus cum Seraphinis: c *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum: Loco verò vocis, Sanctus, licebit dicere: Bonus misericors, iustus, sapiens, potens es. Domine Deus meus, ac dignissimus, cuius sanctitatem magnaliaque Seraphini perpetuò prædicent. Aliàs cum senioribus illis in Apocalypsi,*

d Apoc. 5. 12.

exclamare poterimus: d Dignus est agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem in secula seculorum, Amen.

e Dan. 3. 51.

Interdum, cum e tribus illis pueris in fornacem Babylonicam iniectis, creaturas omnes ad Deum laudandum, ei que benedicendum inui-

f Psal. 102. 1.

tabimus, aut etiam cum Dauide; f Animam nostram & interiora omnia nostra, ad Deo benedicendum, excitabimus.

CANTICA SPIRITUALIA, affectus sunt gaudij & spiritualis lætitiæ, quibus afficimur, propterea quòd Deus is sit, qui est; quòd infinita in se ipso bona contineat; quòd tantam ei gloriam Sancti in Cælo, tot obsequia Iusti eidem in terra exhibeant; quòd æternorum bonorum spe alamur; Sancti verò, eorundem iam possessione gaudeant. Dicereque licebit illud Apocalypsis: g *Alleluia: Quoniam regnauit*

g Apoc. 19. 6.

Domini-

*Dominus Deus noster omnipotens. Gaudeamus,
& exultemus, & demus gloriã ei, quia venerūt
Nuptia Agni, & vxor eius praparauit se.*

GRATIARVM ACTIONES, affectus sunt grati animi propter accepta beneficia: quæ sigillatim cõmemorans, laudes & gratias Deo dicit auctori. Nec solùm ob accepta propria id facit, sed pro collatis etiam Spiritibus Angelicis, cæterisq; hominibus; nec nõ & insensatis creaturis, quæ per se gratias agere nõ nouerunt. Quin etiã gratias agere licebit pro beneficijs in Dæmones, damnatosq; collatis, qui malitiã suã grati esse nolunt: quorum defectus nostra gratitudine supplere possumus: quia is, qui contulit, tali gratitudine dignissimus est.

Quatuor itaque hosce affectus, dum in oratione cum Deo loquimur, animo eundem honorandi & glorificandi, meritò exercemus: attendentes, vt (iuxta Apostolum) initio à *h. Spiritu sancto facto per medium, siue mediatorem Iesum Christum Dominum nostrum: h Ephes. 5. 19. 20.* Ad Deum & Patrem, vt ad finem dirigantur: Quamuis, vt supra dictum est, etiam ad omnes tres personas dirigi possint.

ALTER FINIS, cur in oratione cum Deo loquimur, est, vt nouas gratias donaque cœlestia, quatenus ad salutem perfectionemque nostram, ipsius verò Dei gloriam spectant, impetremus. Quæ tamen COLLOQVIA diuersis modis pro orantium & colloquentium diuersa dispositione, institui possunt. Ali-

Introduct. b quando

quando enim qui orat, colloqui potest, vt **FILIVS** cum **PATRE**, cuncta ab eo petens, que bonus filius potest ac merito debet ab optimo parente, amoris, & confidentiæ Spiritu petere. Quam rationem orandi nos docuit ipse Christus in oratione Dominica, in qua ea expressit, quæ à cœlesti patre sunt petenda, vt ex *Meditatione, qua in tertia parte harum, de hac ipsa precatione instituetur, constabit.*

Medit. 14.

Interdum colloquium instituetur cū **DEO**, sicut **PAUPER** aliquis, & miser, cum **PRÆDIVITE** quopiam ac benigno, dum Eleemosynam poscit. Hoc Spiritu frequenter orabat David; i *Pauperem se ac mendicum* coram Deo compellans, & subsidium miseræ suæ postulans ab eo, *k qui dat omnibus affluentem, l & diues est in omnes, qui inuocant illum.*

i Psal. 24.

16. & 39. 12.

k Iacob. 1. 5.

l Rom. 10.

12.

Quandoq; loqui licet, vt **AEGROTUS** cum **MEDICO**, à quo, dum suā infirmitatem exponit, remediū petit. Aut sicut Actor vel reus cū Iudice, cui ius suum causæq; statum proponit, sententiamq; pro se ferri, vel condonari delictum petit, quod agnoscit. Huic tamen colloquio adiungendi sunt affectus insignis humiliationis, dolorisque de peccato, & decreti firmi satisfaciendi, seque emendandi. *Cuius rei in progressu frequentia occurrunt exempla, in Meditationibus miraculorum, & Parabolarum Christi Domini.*

Denique eam rationem tenere in colloquio possumus, quam habet **DISCIPVLVS** cum

luo

suo MAGISTRO, dum lucem, & instructio-
nem petit eorum, quæ ignorat; aut etiam, quã
seruat amicus, cum graue aliquod negocium
cum amico suo conferens, consilium ab eo, di-
rectionemq; & auxilium petit. Quod si nos
amor fiduciaque fecerit audaciores, licebit
animæ nostræ cum DEO tanquam cum spon-
so suo colloqui, varios miscendo teneros
affectus, quibus Canticorum liber est refertus.
Omnibus his modis cum DEO Domino no-
stro in oratione loqui licet, prædictos induen-
do affectus, nunc vnum, nunc alium: quia om-
nes illi in nobis locum habent erga DEVM,
qui pater est noster, medicus noster, Iudex
noster, amicus noster, & animarum denique
nostrarum sponsus.

Verissimum quidem est, præcipuam in his
colloquijs, & petitionibus directionem à
Spiritu sancto dependere, qui, vti S. Paulus
ait, *in Postulat pro nobis gemitibus inenarra-* m Rom. 8.
bilibus: quia inspiratione sua nos instruit, 26.
mouetque ad petendum; petitiones nostras
ordinat, & affectus, qui adhibendi sunt, exci-
tat. Vt propterea S. Bernardus rectè dixerit: Serm. 45. in
Deuotionem esse linguam animæ; & eum, qui illã Cant.
teneat, optime loqui, & conuersari posse cū ver-
bo aeterno. Nihilominus nosti, & etiam parti de-
esse non debemus; sed, quomodo cum DEO a-
gendum, & colloquendum sit, addiscere. intu-
entes sapè, qua ratione, & affectu homines a-
lij cum alijs in prædictis affectibus agant, &
colloquantur.

n Col. 3. 12.
 & 6.

Porro quamuis Oratio propriè sit colloquium cum Deo; licebit tamen in ea ad nos ipsos, reflectionem facere, & cum animabus nostris loqui: nunc nos ipsos (vti monet Apostolus), ad supra dictorum affectuum, ac petitionum exercitationem prouocando; nunc de excessibus, ac tepiditate nostra redarguendo, vehementi pudore de tanta nostra in Dei obsequijs ignauia concepto.

o Psal. 41. 6.
 & 42. 6.

Hoc pacto loquebatur Dauid cum anima sua, cum diceret: o *Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei & Deus meus.* Et iterum: p *Nonne Deo subiecta erit anima mea, ab ipso enim salutare meum?* Ex his etiam colloquijs gradum faciemus ad colloquendum cum ipso Deo: Quemadmodum filius

q Luc. 15. 17.

ille prodigus, secum loquens aiebat: q *Quanti mercenarij in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! Surgam & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccaui in caelum & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus; fac me sicut vnum de mercenarijs tuis.*

Ad extremum, poterimus etiam in oratione loqui cum B. VIRGINE MARIA, cum ANGELIS & SANCTIS, duplici illo fine, quem supra diximus: puta, vel ad eos laudandos & prædicandos propter sanctimoniam, & virtutes, quibus claruerunt; & beneficia, quæ in nos conferunt; vel ad eorum opem in ne-

gotio

gotio salutis nostræ impetrandam. Atque pro
 faciliore exauditione, licebit aliquas ex causis
 in præcedenti paragrapho positas, aut alias
 speciales cuiusque illorum proprias adduce-
 re. Vt apud sacratissimam Virginem, quod sit
 mater nostra, & peccatorum omnium singu-
 laris aduocata; quodque hanc ei curam ipsius
 filius, nostri causâ commendauerit: prætexen-
 tes etiam amorem, quo illum complectitur;
 ingensque desiderium, quo ipsa tenetur, vt om-
 nes eum diligant, ei que seruiant: Orantes eam,
 vt erga nos exerceat officium matris, & aduo-
 cata; amoremque desiderium illud in impe-
 trandis, quæ petimus, nobis ostendat: quod illi,
 quem ipsa tantopere diligit, melius & feruen-
 tius deseruire valeamus. Eodem modo apud
 ANGELVM nostrum tutelarem allegare li-
 cebit, quod cum officio, quo fungitur, coniun-
 ctum sit, præsentare DEO nostras orationes;
 earumque exauditionem, & opratum exitum
 curare ac promouere: quodque de ipsius hono-
 re agatur, si nos probi & sancti simus, & ad cæ-
 leste regnum perueniamus: Cùm denique Dia-
 bolus ad nos tentandos, & circumueniendos,
 nunquam dormitet, ei etiam non dormiendum,
 sed semper vigilandum esse ad nostri tutelam.
 Eodem modo poterimus colloqui cum cæteris
 SANCTIS, quorum, vel in meditationis ar-
 gumento occurrit mentio, Vel ad quos pecu-
 liari afficimur deuotione: ad eam potius in
 nobis augendam, quam ad eos flectendos: qui
 quod nos tenerrime diligant, nostramque sa-
 lutem

litem vehementer desiderent, prompti admodum etiam sunt ad illam promouendam.

DE VIRTUTIBVS, QVAE ORATIONEM MENTIS COMITANTUR, EUSQUE EXCELLENTIJS.

PARAGRAPH. III.

EX ijs, quæ duobus paragraphis præcedentibus dicta sunt, colligitur, quam excellens sit MENTIS ORATIO, in qua tot heroici actus virtutum, in vita Christiana præcipuarum exercentur. Ut propterea S. Chrysostomus rectè dixerit: Quemadmodum Reginam urbem ingrediente, multæ quoque aliæ matronæ ac virgines eam comitantes, nec non & aulici præcipui, & innumera militum sequentium, & defendentium multitudo simul ingreditur: Ita quoque orationis virtute animam subeunte, omnes simul virtutes, eius Spiritum comitantes, intrare. Quarum aliæ viam præparant, & animum, ut debito modo Orationem auspicietur, disponunt: quales sunt: Fides, Humilitas, Reuerentia, puritas intentionis; & aliæ, de quibus postea differemus: quibus illud perficitur, quod sapiens ait: *a Ante orationem præpara animam tuam; & noli esse quasi homo, qui tentat DEVM.* Aliæ virtutes cum illa coniunctæ sunt, & quasi ipsius latera stipant: quales sunt: Charitas, Religio,

Deuo-

Lib 2 de orando Deo ad finem.

a Eccl 18. 25.